

[Korsgaard.]

dyre Politik kræver, for at skaffe Balance paa Driftsbudgettet. Jeg mener, at Svaret maa blive nej.

Maaske vil nogle mene, at Skatterne nu ikke er saa slemme, ja, der findes jo endog en Mand i anset Stilling, som mener, at man bør betale sin Skat med Glæde. Til Belysning af Skattetrykket vil jeg tillade mig at anføre følgende: en Skatteyder i København skal af den Del af Indtægten, som ligger lidt over 10 000 Kr., betale: til Staten 7,5 pCt. plus 15 pCt. deraf, i alt 8,6 pCt., til Københavns Kommune 10 pCt., i Fællesskommunalskat 4,2 pCt., i Tillægsskat 2 pCt., i alt ca. 24,8 pCt. I Nyborg, en By med antagelig normal Provinskatteprocent, skal der betales 4 pCt. mere, i Horsens 9 pCt. mere. Paa tilsvarende Maade beskattes den Del af Indtægten, som ligger lidt over 20 000 Kr., i København med ca. 34 pCt., i Nyborg med ca. 36 og i Horsens med ca. 44 pCt. For Indtægter lidt over 40 000 Kr. bliver Procenten henholdsvis ca. 42, 41 og 47, og for Indtægter lidt over 100 000 Kr. henholdsvis ca. 55, 52 og 59 pCt.

Overfor denne Opstilling vil Finansministeren antagelig sige, at der jo kun svares Skat af Indtægter med Fradrag af Skatten, og dette er jo rigtigt, men saa maa det ikke glemmes, at denne Ret til at fradrage Skatten har kun Betydning, hvis Indtægterne er nogenlunde jævne, og det maa ikke glemmes, at i ovennævnte Opstilling er der slet ikke regnet med Formueskat, Ejendomsskat og Aktieselskabsskat, saa alt i alt er Befolkningen ude for en meget høj Beskatning, i Virkeligheden til stor Skade for Erhvervslevet, ikke mindst gennem den Mangel paa Opsparing, de store Skatter har i sit Følge, hvilket jo igen faktisk betyder dyrere Penge.

Ud fra Betragtningen, at Skatterne er for høje, er det, at mit Parti gennem § 1 stiller Forslag om en Lempelse af Indkomstskatten.

Som alt sagt viser Styrets Mangler sig ikke alene i de for høje personlige Skatter og indirekte Skatter, men ogsaa i dette, at Landbrugets økonomiske Stilling er forholdsvist for daarlig. For at hjælpe herpaa er det, at vi i § 2 stiller Forslag om, at der anvendes 15 Mill. Kr. til Nedsættelse af den amtskommunale Beskatning for Landbrugs-ejendomme. Denne Form for Hjælpen til Landbrugere er valgt, fordi vi mener, at netop Landbrugets Ejendomsskatter efter Landbrugets Indtjeningsevne er alt for høje. Heroverfor er fra den anden Side

mange Gange sagt, at Ejendomsskatter ikke kan sidestilles med personlige Skatter, og helt urigtigt er dette ikke, idet virkelig fastliggende Ejendomsskatter vil bundfælde sig som en Prioritet, men en saadan Virkning vil Skatten først have, naar den har ligget fast i en lang Aarrække. Imidlertid ligger Landejendommenes Ejendomsskatter saare langt fra fast, og skal der være Mening i Hovedræsonnementet fra den anden Side, at man ved Ejendomsskatterne forhindrer en ikke ønsket Stigning i Ejendomspriserne, maa Supplementet være, at man i for Landbrugere daarlige Tider sænker Skatterne.

Ja, med disse Bemærkninger indstiller jeg Lovforslaget til velvillig Behandling med Tilføjende, at Lovforslaget naturligvis maa betragtes som et Forhandlingsgrundlag. Tiden skal vise, om Regeringen er villig til Forhandling. Forventningerne kan, efter hvad der hidtil er sket, efter at Regeringspartierne fik hele Magten, ikke være store, thi hidtil er Forhandlingsvilligheden — hvor en saadan overhovedet er vist — kun praktiseret paa den Maade, at kun hvor Regeringspartierne ikke har kunnet benægte, at Oppositionens Opfattelse af Forholdene betød en Forbedring, har man villet vise Forhandlingsvillighed.

For mig at se kan, dette ikke betragtes som Forhandlingsvillighed, thi vilde man ikke i saadanne Tilfælde ændre Forslagene, betød det i Virkeligheden, at man overhovedet kun vilde gennemføre, hvad man selv havde foreslaaet, og det vilde dog være for taabeligt, naar Befolkningen skal leve i den Tro, at man har en demokratisk Regeringsform.

Nej, ved Forhandlingsvillighed maa der forstaas noget meget mere vidtgaaende, det nemlig, at man er villig til, for at Forslagene kan faa Tilslutning fra den størst mulige Del af Befolkningen, at acceptere Oppositionens Synspunkter, naar disse ikke betyder en væsentlig Foringelse af Regeringsforslagene efter Regeringspartiernes Opfattelse. Hvor Grænsen her skal trækkes, maa naturligvis altid bero paa et Skøn, men jeg tror, at man med Rette tør sige, at hidtil har Regeringspartierne efter denne Definition ikke vist den fjerneste Forhandlingsvilje.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg endnu en Gang Lovforslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.